

ANETA HORÁČKOVÁ:
K DĚJINÁM A SOUČASNOSTI
MANAGEMENTU KULTURNÍCH AKCÍ.
MANAŽEŘI A ORGANIZÁTOŘI KULTURNÍCH AKCÍ.
DIPLOMOVÁ PRÁCE
POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Téma kulturního managementu není v diplomových pracích našeho oboru příliš frekventované. Není to dáno jen nedostatkem literatury a kvalitativní nevyvážeností toho mála titulů, které máme, alespoň v češtině, k dispozici, ale také prakticky prázdným instrumentáři prostředků k uchopení tématu. Necítil bych se kompetentním k vedení takto zaměřené práce a přiznám, že na počátku jsem měl tendenci diplomantce její volbu spíše rozmlouvat. Zároveň mě ale stejně tak od počátku poutalo autorčino zaujetí tématem a tvrdošíjná systematická práce na něm a také to, že k němu přistoupila, jak podle mého přesvědčení náleží, tedy se snahou uchopit svůj předmět také v kulturně historickém kontextu a vývoji.

Předložená práce je logicky vystavěná v posloupnosti od definičního vymezení managementu kulturních akcí, základní typologie managerů a samotných kulturních akcí. V další kapitole pak diplomantka rekonstruuje dějiny managementu kulturních akcí. Jako historik kultury se musím u této kapitoly zastavit podrobněji. Je s ní totiž spojeno jedno podstatné riziko: Funkce historické rešerše je primárně legitimizovat současný jev tím, že jsou pojmenovány jeho historické kořeny. Nevím, zda by provedená rešerše, kde diplomantka hledá managery kulturních akcí v celém rozpětí dějin evropské kultury od řecké fáze antiky po 90. léta minulého století, dokázala přesvědčit laického čtenáře. Zda není příliš projektivní ve smyslu poměřování historie současnou situací kultury, hierarchií hodnot a potřebami, tedy, jednoduše řečeno, zda v historii nehledá to, co v ní zkrátka není. Tyto pochybnosti ale nejsou přímo evokovány materií předložené práce. Rád konstatuji, že nelehké historické rešerše, pro niž nejsou, alespoň pokud vím, předstupně, se diplomantka zhostila celkem důstojně. Rozhodující zůstává, že tato část je plně funkční ve vztahu k celku práce.

Text se dále soustřeďuje na činnosti, vlastnosti a schopnosti managerů a jejich získávání a v promyšlené logické struktuře stanoví typologii a mapuje situaci u nás. V pasáži o vzdělávání managerů kulturních akcí mimo jiné poskytuje zajímavou reflexi našemu oboru a pracovišti. Osobně si zvláště cením kapitoly 10. *Ženy – organizátorky kulturních akcí.*

Hodnotu práce podstatně zvyšuje empirická sonda, dobře připravená, čistě provedená, ve výsledcích korektně prezentovaná a dobře využitá. Cenné jsou také soustředěné rozhovory, jež autorka připojila k práci v postavení přílohy.

Za předloženou studii Anety Horáčkové stojí obdivuhodný kus badatelské práce a v neposlední řadě také odvahy. Promyšleně vystavěný a dobře napsaný text představuje cennou sondu do oblasti dosud prakticky nepoznané. Diplomovou práci Anety Horáčkové *K dějinám a současnosti managementu kulturních akcí* proto **doporučuji k obhajobě.**

V Praze 22. září 2010

PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.